

Policy för viltvård och jakt inom LFT

Bakgrund

På årsmötet i april 2013 diskuterades frågor kring viltvård och jakt inom LFT:s områden. En av kommunen anlita jaktvårdskonsulent redogjorde för utvecklingen av framförallt vildsvinsstammen och vad man som enskild medlem i LFT kan göra för att begränsa skador, förorsakade av dessa djur.

Årsmötet antog också ett förslag på uttalande av styrelsen angående jakt på egen mark. Uttalandet hade följande lydelse:

”Styrelsens förslag till årsstämman 2013 om uttalande ang jakt på egen mark

Det förekommer att enskilda tomträttsinnehavare bedriver jakt på egen mark. Styrelsen är kritisk till detta när det gäller jakt med kula. Säkerhetsmässiga aspekter är enligt styrelsens uppfattning svårt att upprätthålla till 100 procent i ett fritidshusområde och kuljakt skapar också kritiska stämningar bland föreningens medlemmar. Alla skall kunna vistas säkert och tryggt inom LFT:s område. Ytterst regleras emellertid jakt av lagar och förordningar. Den som bedriver jakt är skyldig att känna till dessa bestämmelser.

För det fall någon fastighetsägare inom LFT:s område trots styrelsens negativa inställning till kuljakt ändå avser att jaga på det viset vill LFT:s styrelse särskilt uppmana till att stor hänsyn och försiktighet visas grannar och övriga medlemmar i föreningen. I god tid innan jakten skall bedrivas skall anslag sättas upp på föreningstavlan om vilken typ av jakt som skall bedrivas samt exakt tidpunkt för jakten. Vidare skall varningsskyltar sättas på vägen en bit ifrån fastigheten, så att förbipasserande förvarnas om att jakt pågår. Man bör även ta personlig kontakt med de närmaste grannarna för att förvissa sig om att de är införstådda med att jakt kommer att bedrivas.”

På årsmötet fick styrelsen också i uppgift att återkomma med en policy vad gäller förslag till åtgärder, i första hand för att begränsa vildsvinens närvaro inom LFT:s områden.

Nedan redogör styrelsen för vad som enligt styrelsens uppfattning är lämpligt att göra för att möta intrång och skadegörelse av vildsvin, rådjur, mink och grävling. Samråd vid upprättandet av dokumentet har skett med en av kommunens jaktvårdskonsulenter.

Det är vår förhoppning att LFT:s medlemmar lämnar synpunkter på dokumentet, så att det på bästa sätt kan fylla sina syften.

Vildsvin

Vildsvinsstammen har ökat explosionsartat under de senaste 10 åren. Vildsvin är numera välbesökta

gäster inom LFT:s områden och de har redan förorsakat skador på såväl enskilda tomter som de gemensamt ägda Allmänningarna.

Styrelsen har övervägt att sätta upp elstängsel runt våra områden (de är ganska lätt att avgränsa eftersom de utgör en halvö) men kommit till slutsatsen att det inte är en lämplig åtgärd. Det innebär en alltför stor inverkan på det rörliga friluftslivet. Det finns emellertid flera golfbanor samt enskilda tomter på bl a Torö, som avgränsats på det viset. Så vitt styrelsen känner till är det dock fritt fram för enskilda medlemmar att sätta upp elstängsel runt sin tomt eller del där av. Stängslet bör i så fall utgöras av två elledningar, en på ca 20 cm höjd och en på ca 40 cm. Stängslet måste också vara tydligt utmärkt så att ingen går emot det.

Jakt på vildsvin bedrivs i huvudsak med kulvapen och för att avlossa skott krävs kulfång. Det kan vara svårt att uppnå inom ett fritidshusområde. Inom områden som vildsvinen gärna frekventerar, såsom vassarna i Grytnäs skulle man kunna bedriva vakjakt på vildsvinen. Det går till på det viset att en skytt placerar sig invid en viltstig, som ofta används av vildsvinen, och väntar på att de skall passera för att få tillfälle att skjuta. Lyckas man fälla ett eller ett par vildsvin i en sådan grupp uppnår man att resterande vildsvin i gruppen håller sig borta från området i 1 – 3 veckor. Sedan är de emellertid tillbaka.

Vildsvinsjakt är således en grannliga uppgift. Härtill kommer att vildsvinen ofta är "svårskjutna" i och med att de efter påskjutning kan röra sig ett hundratal meter och då komma in på grannmark. Styrelsen är därför negativ till att på egen mark bedriva vildsvinsjakt. Vad som kan övervägas när det gäller vildsvinsjakt är att hyra in yrkesjägare för uppgiften på allmänningarna. Styrelsen är inte negativ till detta och kan tänkas sig en sådan lösning i framtiden.

Följande riktlinjer har styrelsen formulerat för att motverka vildsvinsintrången inom våra områden:

1. Bästa sättet är att vistas inom områdena och på det viset störa vildsvinen. Alltför mycket mänsklig kontakt är inget som vildsvinen gillar. Ta en promenad där vildsvinen brukar uppehålla sig! Stöter man på vildsvin, schasa och för oväsen. Det skrämmer och stör.
2. Upptäcker man återkommande vildsvin och får en uppfattning vilken väg de tar skall man rapportera det till styrelsen, som sammanställer informationen och därefter i samråd med yrkesjägare försöker hitta en lämplig strategi för vakjakt.

Styrelsen avråder således medlemmar att i egen eller annans regi jaga vildsvin på egen mark. Det torde inte heller vara förenligt med gällande jaktlagstiftning.

Rådjur

Rådjur har alltid funnits inom våra områden och är förstås vackra och trevliga att möta och se. Olägenheten är emellertid att rådjuren är bärare av fästingar, som kan medföra TBE och Borelia. Därför måste stammen hållas inom rimliga gränser. Styrelsen bedriver rådjursjakt med hagel en eller två gånger varje säsong i just det syftet. Framgången av jakten avspeglar i regel tillgången på rådjur. Förmodligen verkar stammen vara något så när balanserad. Till detta har bidragit senaste årens stränga vintrar. Det finns medlemmar som fordrar ut rådjur. Detta medför emellertid att också vildsvinen kommer till utfordringsplatserna och i samband med det sprider sig inom vårt område.

Bäver

Bäver har etablerat sig inom våra områden under senare år, framförallt runt Lindholmen. De kan medföra stor skada genom trädfällning. Bävern är däremot lättjagad på så sätt att den rör sig sakta och mestadels befinner sig i vatten. Styrelsen anser det motiverat att enskild medlem på eget initiativ undantagsvis jagar bäver, dock under förutsättning att gällande lagar, regleringar och styrelsens uttalande enligt ovan följs.

Mink och grävling

Mink och grävling jagas lämpligast med fälla. Särskilt minken är ett skadedjur som behöver hållas efter. Även grävlingbeståndet bör hållas efter. Styrelsen upplever att minkarna inte är lika vanliga nu som för några år sedan. Grävlingbeståndet har emellertid ökat. Styrelsen ser gärna att medlemmarna jagar med fälla och i sådana fall noga följer de lagar och regler som gäller.

Lagar och förordningar

Utdrag ur Jaktlagen (1987:259):

27§ Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara. Kommentar: Med fara avses den upplevda faran. Det behöver således inte vara fråga om en verklig fara för att det skall vara ett jaktbrott.

28§ Om vilt har skadats vid jakt, skall jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret skall kunna uppsåras och avlivas. Kommentar: Jakt får inte bedrivas på annans mark utan tillstånd från jakträttsinnehavaren. Därmed är det i stort sett omöjligt att leva upp till kraven i denna paragraf vid jakt på enskild tomtmark.

Styrelsen för LFT i oktober 2013